

CORINA is een verkleinvorm van CORA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] Cora is de Latijnse weergave van het Griekse woord 'kora' = 'meisje', 'maagd', 'pop(petje)', 'oogappel' enz. Het tussenvoegsel '-in-' maakt van de naam een verkleinvorm.
- 2] Soms wordt Corina ook wel afgeleid van Cornelia (= 'hoorndraagster'; daarbij is de hoorn symbool van macht, ontleend aan de runderen). Deze uitleg is echter minder waarschijnlijk.

*

Cora in de mythologie

Kora was in de Griekse mythologie de koosnaam voor Persefone de dochter van Zeus en Demeter; in het Latijns: Proserpina. Het verhaal vertelt, hoe zij met medeweten van haar vader Zeus, werd ontvoerd door Hades. Deze Hades was verliefd op haar. Maar hij was de god van de onderwereld. Dat is waar in het geloof van oude Grieken de doden naartoe gingen. En nu had hij Kora daar mee naar toe genomen. Na lang en smartelijk zoeken kwam haar moeder, Demeter, erachter. Zij zette alles op alles om haar dochter bij zich terug te krijgen. Intussen echter had Persefone in de onderwereld van de vruchten daar gegeten. En dat betekende, dat zij voor altijd met de onderwereld verbonden was en er nooit meer uit kon. Na lang aandringen van haar moeder werd er een akkoord bereikt: het ene halve jaar mocht zij bij haar moeder onder de levenden verkeren, maar het andere halve jaar behoorde zij toe aan haar geliefde Hades, de god van de onderwereld waar de doden huizen.

En zo komt het dat het ene helft van het jaar zomer is met mooi weer, zonnig en warm: dan is Kora bij haar moeder. Maar in de winter zit ze in de onderwereld. Dan is alles koud en dood.

*

Bijzonderheden

Korinna was een dichteres uit de Griekse oudheid. Ze was afkomstig uit de landstreek Boëtië; haar vader heette Achelódoros, en haar moeder Prokratia. Ze zou geleefd hebben ofwel in de 5e eeuw vóór Christus, ofwel in de 3e. **Korinna** wordt ook genoemd als de naam van een geliefde van de Latijnse dichter Ovidius, die leefde van 43 vóór Christus tot ongeveer 18 na Christus.

De naam maakte in West-Europa een opleving door tijdens de Renaissance onder invloed van de hernieuwde belangstelling voor de klassieke oudheid in die tijd.

*

In het Franse taalgebied verscheen een boek van Madame de Staël waarin ene Corinne de hoofdrol speelde, zodat vele Franse meisjes sindsdien met deze naam werden getooid.

*

Chorinda van Keulen, Duitsland; martelares met Ursula: + 453(?). **Feest 21 oktober.**

Het verhaal van Ursula met haar elfduizend vriendinnen, is grotendeels legende. Volgens de verhalen was Ursula een Normandische of Bretonse prinses. Door een Saksische prins, die in Brittannië woonde, werd zij ten huwelijk gevraagd (vgl. Angel-Saksen). Zij wilde wel 'ja' zeggen, maar dan moest hij christengelovige worden, want dat was hij nu niet; en zij wilde eerst nog met haar vriendinnen een bedevaart naar Rome maken.

Zo ging zij op weg met elfduizend gezellinnen. Er waren ook sterke mannen en dappere ridders bij om al die vrouwen te beschermen. Zij gingen naar de paus. Cyriacus heette hij. Deze was bijzonder onder de indruk van de jonge vrouwen en hun enthousiasme. Hij stond padoes op van zijn troon en vroeg aan Ursula toestemming om zich bij haar te mogen aansluiten. Zijn voorbeeld werd weer gevolgd door talloze andere kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders. De achterblijvende Romeinse prelaten voelden zich behoorlijk in de steek gelaten. Ze waren zo boos, dat zij Cyriacus' naam uit alle boeken en kronieken schrapten. Dat hebben ze heel grondig gedaan. Want je komt zijn naam nergens meer tegen, alleen in dit verhaal! Als je in de geschiedenisboekjes leest, bestaat er zelfs helemaal geen paus Cyriacus.

De aanstaande bruidegom van Ursula werd door een engel gewaarschuwd dat zij hem bij Keulen tegemoet zou komen. Zij op haar beurt kreeg dezelfde boodschap te horen. Maar toen ze te Keulen arriveerden, waren daar juist de troepen barbaarse heidenen naar toegetrokken. Hun aanvoerder, Attila, wou maar één ding: die mooie prinses Ursula als vrouw. Maar zij weigerde. Ze had immers aan de Saksische prins beloofd te trouwen. Die was juist op dit moment naar haar onderweg. Uit teleurstelling en woede liet hij alle elfduizend vriendinnen door zijn manschappen doden. Hij beloofde Ursula te sparen, maar dan moest ze wel met hem trouwen. Nu deed ze dat natuurlijk helemaal niet meer. Daarop schoot hij haar eigenhandig dood.

Welnu volgens oude kronieken heette één van die elfduizend vriendinnen Chorinda.